

je producirao prodavalac slijedi da je on 14.XI 1963. predao zdravu robu, zatim iz brodarova protesta od 4.XII 1963. slijedi da je roba 16.XI 1963. ukrcana već pokvašena, i kako je utvrđeno da je 15.XI 1963. u luci ukrcaja padala kiša, vidljivo je da sve govori za to da do oštećenja robe nije došlo tokom prijevoza na brodu - a niti u vrijeme do kojega /14.XI 1963./ je za nju odgovarao tuženi prodavalac kupcu-tužitelju, niti iza časa ukrcaja /16.XI 1963./ kad je tuženi osiguratelj, uz gornje pretpostavke, odgovarao tužitelju. Tužitelj nije ponudio nikakvih dokaza kojima bi dokazao da je do oštećenja došlo za vrijeme dok se roba nalazila na brodu, pa je sud i protiv osiguratelja odbio tužbu.

/DMF 1966, str.299/

E.P.

TALIJANSKI KASACIONI SUD

Presuda od 20.III 1964.

Furino c/a Lloyd Adriatico
Assic. i Stefanini

Transportno osiguranje - Dužnost osiguranikova da u zakonskom ili ugovorenom roku prijavi osiguratelju nastanak osiguranog slučaja - Nehatno propuštanje prijave u ovom roku ima za posljedicu da osiguratelj može platiti manji iznos osigurnine, ako dokaže da je zakašnjelom prijavom bilo onemogućeno utvrditi kolika je šteta nastala osiguranim događajem

Stranke su sklopile ugovor o osiguranju kamiona. Budući da je kamion pretrpio štetu iz rizika koji je bio osiguran, osiguranik traži od osiguratelja da mu, isplatom osigurnine, nadoknadi štetu. U sporu koji je povodom toga nastao, utvrđeno je da je osiguranik prijavio štetu 20 dana nakon što je ona nastala. Glavno sporno pitanje bilo je upravo u tome koje su pravne posljedice zakašnjele prijave štete, jer prema talijanskom pravu, ako stranke ništa drugo ne ugovore, rok prijave propisan je od 3 dana od dana nastupa osiguranog događaja. U postupku je utvrđeno da je osiguranik nehatno propustio prijaviti štetu u propisanom roku.

O sporu je rješavao Kasacioni sud koji je, ukidajući presudu apelacionog suda, zauzeo slijedeće stajalište:

Propis zakona da osiguranik mora u roku od 3 dana prijaviti osiguratelju štetu ima svrhu da se osiguratelju omogućí da ustanovi štetu neposredno nakon što je ona nastala, da se ne bi kasnijom prijavom izgubili dokazi, i tako osiguratelj doveo u položaj da eventualno plati i onu štetu koja je nastala

nakon nastupa osiguranog događaja, a koja šteta nije pokrivena osiguranjem. Prema tome nehatno propuštanje pravovremene prijave daje pravo osiguratelju da smanji isplatu osigurnine radi štete koja mu je zakašnjelom prijavom prouzrokovana. Ovu štetu on mora stvarno i dokazati. U postupku je utvrđeno da je, unatoč zakašnjeloj prijavi, osiguranik dokazao stvarnu štetu izvještajem saobraćajnog organa koji je pregledao kamion neposredno nakon nezgode, a tu štetu su potvrdili i svjedoci očevici. Prema tome treba u ponovnom postupku dati priliku osiguratelju da dokaže štetu koju je on stvarno pretrpio zakašnjelom prijavom.

/Dir.Mar.1965, str.561/

B.J.

APELACIONI SUD, Genova

Presuda od 12.II 1964.

De Sessa c/a Ditta F. lli Ricci

Brodski agent - Tjelesna povreda lučkog radnika - Agent na temelju generalne punomoći ima pravo izvršivati one poslove koji ulaze u okvir redovitih ekonomskih odnosa broda - Medju ove poslove spada i sklapanje ugovora o radu za ukrcaj i iskrcaj tereta - Agent koji je, kao zastupnik brodarov, sklopio ugovor o radu s lučkim radnikom, ne odgovara osobno za nesreću na poslu koju pretrpi obalni radnik povodom ukrcaja odnosno iskrcaja tereta - Za ovu štetu odgovara osobno brodar - Agent na temelju generalne punomoći nije dužan nadzirati da li su prilikom ukrcaja ili iskrcaja poduzete zaštitne mjere, i na koji način se rad obavlja - Ova dužnost tereti zapovjednika broda - Agent nije osobno odgovoran i ako prilikom zaključenja ugovora o radu ne navede ime broda koji zastupa

Agent je, kao punomoćnik brodarov, sklopio ugovor s obalnim radnicima na temelju kojega ugovora su se radnici obvezali ukrcati teret u brod. Prilikom ukrcaja jedna bala celuloze je pala i povrijedila jednog radnika. Radnik tuži agenta za naknadu štete. Prvostepeni sud je tužbu odbio smatrajući da agent, koji je radio kao punomoćnik brodarov, nije pasivno legitimiran. Protiv ove presude žali se tužitelj iznoseći slijedeće razloge:

Agent je s radnikom sklopio ugovor o radu i na taj način postao poslodavac, pa je, prema tome, odgovoran za štetu na temelju propisa o odgovornosti poslodavca.